DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 27 oktober 2011 *

I mål C-559/10,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) genom beslut av den 17 november 2010, som inkom till domstolen den 29 november 2010, i målet

Deli Ostrich NV

mot

Belgische Staat,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av K. Schiemann, tillförordnad ordförande på åttonde avdelningen, samt domarna L. Bay Larsen och E. Jarašiūnas (referent),

generaladvokat: P. Mengozzi,
justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

* Rättegångsspråk: nederländska.

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Deli Ostrich NV, genom K. Spagnoli, advocaat,

— Belgiens regering, genom M. Jacobs och J.-C. Halleux, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom L. Bouyon och B. Burggraaf, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av Kombinerade nomenklaturen, som återfinns som bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt

kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006 (EUT L 301, s. 1) (nedan kallad KN), och i synnerhet undernumren 0208 90 40 och 0208 90 95 däri.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Deli Ostrich NV (nedan kallat Deli Ostrich) och Belgische Staat, representerad av Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen (federal finans-, tull- och avgiftsmyndighet), angående tulltaxeklassificeringen av fryst kamelkött från Australien.

Tillämpliga bestämmelser

KN

3 Tullklassificeringen av varor som importeras till Europeiska unionen regleras i KN, som återfinns i bilaga I till förordning nr 2658/87. Den version av KN som var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen var den som följer av förordning nr 1549/2006.

4 KN bygger på det internationella systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering. Detta system utarbetades av Tullsamarbetsrådet, sedermera Världstullorganisationen, och inrättades genom den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, som ingicks i Bryssel den 14 juni 1983. Konventionen godkändes, tillsammans med sitt ändringsprotokoll av den 24 juni 1986, på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT L 198, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 12, s. 3).

5 Del 1 i KN innehåller ett antal inledande bestämmelser. Avsnitt I i denna del ägnas åt allmänna bestämmelser, och i avdelning A i detta avsnitt, som har rubriken ”Allmänna bestämmelser för tolkning av [KN]”, föreskrivs följande.

”Vid klassificering av varor enligt [KN] skall följande gälla:

1. Benämningarna på avdelningar, kapitel och underavdelningar av kapitel är endast vägledande. Klassificeringen skall bestämmas med ledning av lydelsen av HS-numren (med fyrställig sifferkod), av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen och, om inte annat föreskrivs i HS-numren eller i anmärkningarna, med ledning av följande bestämmelser.

…

6. Klassificeringen av varor enligt de olika undernumren till ett tulltaxenummer skall bestämmas med ledning av undernumrens lydelse, av anmärkningarna till dessa undernummer och av ovanstående regler i tillämpliga delar, varvid gäller att endast varubeskrivningar på samma siffernivå skall jämföras med varandra. Vid tillämpningen av denna regel skall anmärkningarna till den berörda avdelningen och det berörda kapitlet också beaktas, om inte omständigheterna kräver annat.”

6 Del 2 av KN innefattar en klassificering av varor i avdelningar, kapitel, nummer och undernummer.

7 Avdelning I i denna del har rubriken ”Levande djur; animaliska produkter” och omfattar ett kapitel 2 med rubriken ”Kött och ätbara slaktbiprodukter”, innehållande nummer 0208 med följande lydelse:

”0208	Annat kött och ätbara slaktbiprodukter, färska, kylda eller frysta:
…	
0208 90	– Andra slag:
0208 90 10	– – Av tama duvor
	– – Av vilt, med undantag av kanin eller hare:
0208 90 20	– – – Av vaktel
0208 90 40	– – – Annat
0208 90 55	– – Sälkött
0208 90 60	– – Av ren
0208 90 70	– – Grodlår
0208 90 95	– – Annat”.

8 Europeiska kommissionen antar, med stöd av artiklarna 9.1 a andra strecksatsen och 10 i förordning nr 2658/87, förklarande anmärkningar till KN. Dessa offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

9 De anmärkningar som var gällande vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 28 februari 2006 (C 50, s. 1). Anmärkningarna beträffande undernummer 0208 90 40 har följande lydelse:

”Detta undernummer omfattar kött och ätbara slaktbiprodukter av bl.a.:

1. Vilda pälsdjur: Dovhjortar, rådjur, stengetter (*Rupicapra rupicapra*), älgar, getantiloper, antiloper, gaseller, björnar och kängurur.

2. Vilda fjäderfän: Vilda duvor, vildgäss, vildänder, rapphöns, fasaner, morkullor, beckasiner, skogshöns, ortolansparvar och strutsar.

Kött och ätbara slaktbiprodukter av djur som jagas (fasaner, dovhjortar, strutsar, osv.) klassificeras som kött och ätbara slaktbiprodukter av vilt även om dessa djur är uppfödda i fångenskap.

Kött och ätbara slaktbiprodukter av ren är undantagna från detta undernummer (undernr 0208 90 60). Kött och ätbara slaktbiprodukter av vissa arter av ren (t.ex. karibu) klassificeras dock enligt detta undernummer förutsatt att det intygas att sådant kött och ätbara slaktbiprodukter kommer från djur som levt i vilt tillstånd och jagats.

Detta undernummer omfattar inte kött och ätbara slaktbiprodukter av vildkaniner (*Oryctolagus cuniculus*) eller harar, vilka omfattas av undernr 0208 10 90.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 Den 22 oktober 2007 ingav företaget DHL Global Forwarding NV (nedan kallat DHL) en tulldeklaration till Kantoor der douane en accijnzen te Antwerpen (kontoret för tullar och punktskatter i Antwerpen) i syfte att låta 660 pappkartonger med benfria stycken av fryst kamelkött övergå till fri omsättning. Deli Ostrich uppgavs i deklarationen som mottagare av varan. Kamelköttet deklarerades enligt undernummer 0208 90 95 i KN.

11 DHL hade till deklarationen bifogat ett veterinärintyg från behörig myndighet i Australien, daterat den 10 september 2007, vari uppgavs att kamelköttet kom från djur som levt i vilt tillstånd och slaktats.

12 Den 12 december 2007 ansökte DHL, på Deli Ostrichs begäran, om återbetalning av importtullar till ett visst belopp med motiveringen att varan i fråga borde ha deklarerats enligt undernummer 0208 90 40 i KN. Då varken denna begäran eller den förvaltningsrättsliga talan som Deli Ostrich väckt vann bifall, väckte Deli Ostrich talan vid Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (domstol i första instans i Antwerpen).

13 Den hänskjutande domstolen har understrukit att ingen av parterna i det nationella målet har ifrågasatt att kamelköttet härrör från djur som inte har fötts upp i fångenskap. Deli Ostrich har emellertid gjort gällande att det rör sig om vilda djur, medan Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen anser att det relevanta

kriteriet för tullklassificeringen måste utgöras av det faktum att det rör sig om djur som normalt sett jagas, vilket inte är fallet med kameler.

14 Med hänsyn till att lösningen på tvisten beror på hur KN:s bestämmelser om animaliska produkter ska tolkas har Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen beslutat att vilandeförklara målet och att ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”[Vilken tullkod avseende importtullar var vid tidpunkten för deklarationen den 22 oktober 2007 tillämplig på kött från kameler som i förevarande fall, vilket är ostridigt mellan parterna, inte har fötts upp i fångenskap]?”

Tolkningsfrågan

Upptagande till sakprövning

15 Deli Ostrich menar i sitt skriftliga yttrande att det är oklart huruvida begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning. Enligt företaget rör den ställda frågan inte tolkning av unionsrätten utan en bedömning av de faktiska omständigheterna i det nationella målet, vilken bedömning det ankommer på den nationella domstolen att göra.

16 Det ska härvid erinras om att förfarandet enligt artikel 267 FEUF grundar sig på en tydlig funktionsfördelning mellan de nationella domstolarna och EU-domstolen. Det ankommer uteslutande på den nationella domstol vid vilken tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje enskilt mål bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. Domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts av den nationella domstolen avser tolkningen av gemenskapsrätten (se dom av den 5 oktober 2006 i de förenade målen C-290/05 och C-333/05, Nádasdi och Németh, REG 2006, s. I-10115, punkt 28 och där angiven rättspraxis).

17 Domstolens uppgift inom ramen för en begäran om förhandsavgörande i fråga om tullklassificering är snarare att ge den nationella domstolen vägledning i fråga om de kriterier vilkas tillämpning gör det möjligt för sistnämnda domstol att göra en korrekt klassificering i KN av de aktuella varorna än att själv utföra klassificeringen, i synnerhet som domstolen inte nödvändigtvis förfogar över alla uppgifter som är oundgängliga för klassificeringen (se dom av den 16 juli 2009 i mål C-56/08, Pärlitigu, REG 2009, s. I-6719, punkt 23, och av den 20 maj 2010 i mål C-370/08, Data I mot O, REU 2010, s. I-4401, punkt 24).

18 Det framgår i detta fall av handlingarna i målet att den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få en tolkning av KN och närmare bestämt ett klargörande av kriterierna för klassificeringen av en vara under ett av undernumren till nummer 0208 i KN och därmed kunna lösa den tvist som har anhängiggjorts vid den.

19 Begäran om förhandsavgörande kan således tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

20 Den hänskjutande domstolen har ställt tolkningsfrågan för att få klarhet i huruvida kamelkött från djur som inte har fötts upp i fångenskap ska hänföras till undernummer 0208 90 40 i KN (annat kött av vilt) eller till undernummer 0208 90 95 i KN (annat).

21 Deli Ostrich och kommissionen anser att KN ska tolkas så, att det aktuella kamelköttet ska klassificeras enligt undernummer 0208 90 40 i KN, som avser ”annat kött av vilt”. Den belgiska regeringen har däremot i sitt skriftliga yttrande hävdat att köttet ska klassificeras enligt undernummer 0208 90 95 i KN.

22 Domstolen erinrar härvid om sin fasta praxis enligt vilken det avgörande kriteriet för klassificering av varor, av hänsyn till rättssäkerheten och i syfte att underlätta kontroll, allmänt ska vara varornas objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de definieras i tulltaxenumren i KN och i anmärkningarna till avdelningen eller kapitlet (se dom av den 14 juli 2011 i mål C-196/10, Paderborner Brauerei Haus Cramer, REU 2011, s. I-6201, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

23 De förklarande anmärkningar som har utarbetats av kommissionen vad beträffar KN utgör viktiga tolkningsdata vid bedömningen av vad som inbegrips under olika tullnummer, likväl utan att vara rättsligt bindande (dom av den 29 april 2010 i mål C-123/09, Roeckl Sporthandschuhe, REU 2010, s. I-4065, punkt 37, och av den 28 oktober 2010 i mål C-423/09, X, REU 2010, s. I-10821, punkt 16).

24 En skrivelse från en enhetschef på kommissionen, såsom den skrivelse av den 29 april 1997 av chefen för kommissionens generaldirektorat ”Tull och indirekta skatter” (GD XXI) som den belgiska regeringen har hänvisat till i sitt skriftliga yttrande och i vilken en fråga från Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen angående klassificeringen av kamelkött besvaras, tillmäts däremot inte lika stor betydelse som de förklarande anmärkningarna.

25 Det kan i förevarande fall konstateras att kamelkött inte uttryckligen omnämns i vare sig några nummer och undernummer i KN eller i anmärkningarna till avdelningarna och kapitlen i detta dokument, och inte heller i de förklarande anmärkningarna till undernummer 0208 90 40 i KN.

26 I nämnda förklarande anmärkning anges nämligen att ”[k]ött och ätbara slaktbiprodukter av djur som jagas … klassificeras som kött och ätbara slaktbiprodukter av vilt även om dessa djur är uppfödda i fångenskap”. Det framgår dock inte av denna precisering att enbart kött och slaktbiprodukter från djur som normalt jagas kan klassificeras enligt detta undernummer.

27 Det ska i det avseendet påpekas att domstolen angående renkött som kan härröra från vilda djur eller tama djur har slagit fast – i punkt 3 i dom av den 12 december 1973 i mål 149/73, Witt (REG 1973, s. 1587) – att begreppet vilt, i dess normala betydelse, avser sådana djurkategorier som lever i vilt tillstånd och som jagas.

28 Domstolen har i denna punkt i domen i målet Witt angett att tullmyndigheterna har fog för att kräva handlingar som styrker att de djur vilkas kött importören deklarerat enligt det undernummer som omfattar vilt av annat slag verkligen kommer från vilda djur, vilket på så sätt möjliggör skilda klassificeringar av kött från samma djurart beroende på om djuren var vilda eller tama.

29 När det gäller de objektiva kännetecken och egenskaper som gör det möjligt att klassificera kamelkött enligt undernummer 0208 90 40 i KN såsom ”vilt av annat slag” består det kriterium som ska beaktas i huruvida det kött, vars klassificering har ifrågasatts, härrör från djur som har levt i vilt tillstånd och jagats, vilket det ankommer på den nationella domstolen att avgöra.

30 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att parterna i det nationella målet inte har ifrågasatt att det aktuella köttet härrör från icke-uppfödda kameler. Kommissionen har vidare i sitt skriftliga yttrande tillhandahållit uppgifter om faktiska omständigheter som bekräftar att en stor del av kamelbeståndet i Australien har återgått till att leva i vilt tillstånd och att kameldjur regelbundet fångas in bland annat för att omvandlas till föda, uppgifter av vilka det i förekommande fall går att sluta sig till att köttet i fråga härrör från kameler som jagats.

31 Den ställda frågan ska således besvaras enligt följande. KN ska tolkas så, att kamelkött ska klassificeras enligt undernummer 0208 90 40 såsom ”annat kött av vilt” om de kameler från vilket köttet härrör har levt i vilt tillstånd och jagats.

Rättegångskostnader

32 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Kombinerade nomenklaturen, som återfinns som bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006, ska tolkas så, att kamelkött ska klassificeras enligt undernummer 0208 90 40 såsom ”annat kött av vilt” om de kameler från vilket köttet härrör har levt i vilt tillstånd och jagats.

Underskrifter